VENDIM
Nr.29, datë 22.6.2007

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Gjergji Sauli	Kryetar	i Gjykatës	Kushtetuese
Alfred Karamuço	Anëtar	i “	“
Fehmi Abdiu	Anëtar	i “	“
Kristofor Peçi	Anëtar	i “	“
Kujtim Puto	Anëtar	i “	“
Vjollca Meçaj	Anëtare	e “	“
Xhezair Zaganjori	Anëtar	i “	“
Sokol Sadushi	Anëtar	i “	“
Petrit Plloçi	Anëtar	i “	“

me sekretare Brunilda Bara, në datë 2.11.2006, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr.35/5 Akti, që i përket:

KËRKUES: AGRON PAPAJANI

SUBJEKT I INTERESUAR: KËSHILLI I LARTË I DREJTËSISË, përfaqësuar nga inspektorët Izet Sala, Mine Progonati, me autorizim

OBJEKTI: Shfuqizimi si i papajtueshëm me Kushtetutën i vendimit nr.175/1, datë 28.4.2005 të Këshillit të Lartë të Drejtësisë.

Kërkuesi ka pretenduar papajtueshmërinë e vendimit të mësipërm të Këshillit të Lartë të Drejtësisë me Kushtetutën, sepse marrja e masës disiplinore të transferimit, është bërë në shkelje të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, parashikuar nga neni 42 i Kushtetutës, për shkaqet si vijon:

- Gjatë kohës që Këshilli i Lartë i Drejtësisë ishte tërhequr për vendim, në sallë ndodheshin edhe persona të palegjitimuar.

- Vendimi i transferimit është bazuar në nenin 11/3 të Rregullores së Këshillit të Lartë të Drejtësisë, dispozitë kjo që tejkalon përmbajtjen e ligjit nr.8811, datë 17.5.2001 “Për organizimin dhe funksionimin e Këshillit të Lartë të Drejtësisë”. Ajo që parashikon neni 11/3 i Rregullores është një procedurë e re, të cilën ligji i mësipërm nuk e parashikon.

- Nëpërmjet zbatimit të procedurës së paligjshme që parashikon neni 11/3 i Rregullores, Këshilli i Lartë i Drejtësisë ka shkelur të drejtën e njoftimit, të drejtën për t’u dëgjuar, si dhe të drejtën për t’u mbrojtur në një proces disiplinor.

Përfaqësuesi i subjektit të interesuar, Këshilli i Lartë i Drejtësisë, është shprehur se pretendimet e kërkuesit janë të pabazuara, duke parashtruar:

- Gjyqtarit Agron Papajani në asnjë etapë të procedimit disiplinor nuk i është cenuar e drejta e informimit, e drejta për t’u dëgjuar, si dhe e drejta për t’u mbrojtur.

- Nuk është i bazuar pretendimi për paligjshmërinë e nenit 11 të Rregullores së Këshillit të Lartë të Drejtësisë.

- Kërkesa për rregullimin e pasojave të ardhura nga vendimi i kundërligjshëm i Këshillit të Lartë të Drejtësisë nuk përbën objekt të shqyrtimit nga Gjykata Kushtetuese.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Petrit Plloçi, kërkuesin, përfaqësuesit e subjektit të interesuar dhe shqyrtoi çështjen,

VËREN:

Me vendimin nr.175/1, datë 28.4.2005 të Këshillit të Lartë të Drejtësisë, ndaj kërkuesit është

marrë masa disiplinore e “transferimit në një gjykatë tjetër, të një niveli më të ulët”, duke u caktuar nga gjyqtar në Gjykatën e Apelit Tiranë, gjyqtar në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Gramsh.

Kundër vendimit të mësipërm, kërkuesi ka paraqitur ankim në Gjykatën e Lartë.

Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë, me vendimin nr.11, datë 8.3.2006, kanë vendosur – pushimin e gjykimit të çështjes së ngritur nga gjyqtari Agron Papajani, për mungesë juridiksioni.

Pas dhënies së vendimit nga Gjykata e Lartë, kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese, duke kërkuar shpalljen e vendimit të mësipërm të Këshillit të Lartë të Drejtësisë si të papajtueshëm me Kushtetutën, si dhe rregullimin e pasojave të ardhura nga ky vendim, duke pretenduar se është rrjedhojë e një procesi të parregullt ligjor, gjë që vjen në kundërshtim me nenin 42 të Kushtetutës. Sipas kërkuesit, procesi i parregullt konsiston në atë, se në sallën e mbledhjes së Këshillit kanë qenë të pranishëm edhe persona të palegjitimuar për të marrë pjesë. Përveç kësaj, vendimi për transferimin e tij është bazuar në nenin 11/3 të Rregullores së Këshillit të Lartë të Drejtësisë, dispozitë kjo që tejkalon përmbajtjen e ligjit nr.8811, datë 17.5.2001 “Për organizimin dhe funksionimin e Këshillit të Lartë të Drejtësisë”. Nëpërmjet kësaj procedure të Rregullores, Këshilli i Lartë i Drejtësisë ka shkelur të drejtën e njoftimit, të drejtën për t’u dëgjuar, si dhe të drejtën për t’u mbrojtur në një proces disiplinor.

Gjykata Kushtetuese verifikoi nëse kjo Gjykatë ka juridiksion për shqyrtimin e kërkesës së mësipërme.

Në bazë të nenit 131/f të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë vendos për gjykimin përfundimtar të ankesave të individëve për shkeljen e të drejtave të tyre kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, pasi të jenë shterur të gjitha mjetet juridike për mbrojtjen e këtyre të drejtave.

Në rastin në shqyrtim, Gjykata Kushtetuese konstatoi se kërkuesi nuk i ka shterur të gjitha mjetet juridike për mbrojtjen e të drejtave të tij, sepse ai nuk u është drejtuar fillimisht gjykatave të juridiksionit të zakonshëm.

Sipas ligjit nr.8811, datë 17.5.2001 “Për organizimin dhe funksionimin e Këshillit të Lartë të Drejtësisë”, neni 34/1, gjyqtarit i ishte njohur e drejta të ankohej në Gjykatën e Lartë për masa disiplinore më të lehta se ajo e shkarkimit. Por, Gjykata Kushtetuese, me vendimin nr.29, datë 9.11.2005, shfuqizoi si të papajtueshme me Kushtetutën atë pjesë të dispozitës që lejonte ankimin e gjyqtarit në Gjykatën e Lartë për këto lloj masash disiplinore.

Neni 147 i Kushtetutës ka parashikuar kompetencën e Këshillit të Lartë të Drejtësisë që të ndërhyjë e të marrë masa për disiplinimin e gjyqtarëve në ato aspekte që lidhen me ushtrimin e funksioneve e ruajtjen e figurës së gjyqtarit. Por, ndërsa për shkarkimin nga detyra Kushtetuta u ka dhënë të drejtë gjyqtarëve të ankohen në Gjykatën e Lartë, për masat e tjera disiplinore nuk përcakton organin ku ata mund të ankohen dhe as mënyrën e shqyrtimit të këtyre ankesave. Llojin dhe natyrën e masave disiplinore, si dhe procedurën e marrjes së tyre, Kushtetuta e ka lënë në vlerësimin e ligjvënësit.

Gjykata Kushtetuese duke pranuar se “Kushtetuta nuk i ka lënë ndonjë hapësirë ligjvënësit, që në kuptim të standardit të mbrojtjes së gjyqtarëve, të përfshijë në juridiksionin kushtetues të Gjykatës së Lartë shqyrtimin e ankimit ndaj masave të tjera disiplinore”, nuk ka konsideruar si të papajtueshëm me Kushtetutën shqyrtimin e ankesave të gjyqtarëve kundër masave disiplinore të dhënë ndaj tyre nga gjykatat e zakonshme.

E drejta e çdo individi për t’iu drejtuar gjykatës buron nga neni 42 i Kushtetutës. Kushtetuta i ka deleguar ligjvënësit kompetencën, që nëpërmjet ligjit, të rregullojë në mënyrë të hollësishme çështjet që lidhen me përgjegjësinë disiplinore të gjyqtarëve, por pa u shprehur për të drejtën e ankimit të tyre dhe për organin që do t’i shqyrtojë këto ankime.

Konventa Europiane për të Drejtat e Njeriut përcakton të drejtat themelore të njeriut, por ajo nuk ndalon që shtetet palë të parashikojnë më shumë të drejta e liri për individët, ndërsa Kushtetuta e Republikës së Shqipërisë, në nenin 17 të saj e ka pranuar përmbajtjen e Konventës Europiane si minimumin e standardit, pa penguar që legjislacioni ynë t’i japë më shumë të drejta e liri si dhe një dimension më të madh realizimit të mbrojtjes së individit.

Legjislacioni ynë nuk ka parashikuar ndonjë kufizim për të drejtën e gjyqtarëve për t’iu

drejtuar gjykatave të zakonshme. Përkundrazi, ai kishte pranuar të drejtën e ankimit të tyre në Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë edhe në rastet e masave disiplinore të dhëna nga Këshilli i Lartë i Drejtësisë. Nëse Gjykata e Lartë ka ndalim kushtetues pasi një juridiksion i tillë fillestar nuk i është dhënë shprehimisht nga Kushtetuta. Një ndalim të tillë nuk e kanë gjykatat e tjera të zakonshme, të cilat kanë një juridiksion fillestar të përgjithshëm.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 72 e 77 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

VENDOSI:

- Rrëzimin e kërkesës.
- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.